

Український ФУТБОЛ

УДОСТОВІЛЕННЯ БАНКУ
VAIBAL

Ціна вільна

видання газети

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

ПРЕЗИДЕНТ київського "Динамо" Григорій Суркіс несподівано став тонким шанувальником шпигунських романів. Поява Андрія Шевченка в Мілані була ним обставлена в найкращих традиціях описання життя секретних агентів Ії Величності королеви англійської. Туману багато, багато загадкових усмішок, світ буде врятованим підписанням контракту одного з найсильніших молодих форвардів світу з командою, що є чемпіоном Італії, — "Міланом". Шевченко приземлився в миланському аеропорту Мальпенса у вівторок о 21.40, попетлявши над Європою. За неперевіреними даними, він летів з Києва до Мілана через Цюрих. Його супроводжувала людина, що називалася перекладачем. Це був Резо Шоконелідзе — людина, в обійми якої потрапляє кожен російськомовний футболіст, що хоче підкорювати Апенніни. Та єдиний італійський журналіст, яка пронюхала, що до Мілана прилетів новий форвард власників скудетто, і яка зустрічала його в аеропорті, Шоконелідзе здався не найбездоганнішим перекладачем. А сам Шевченко зовсім не озайомлений з італійською і сяк-так говорить по-англійськи. На запитання, як нині грає київське "Динамо" у чемпіонаті України, Шевченко відповів: "Дякую, мене вже погодували в літаку". Італійська преса не відає, у якому готелі переховують 22-річного киянина. Хтось там бачив, як із дверей "Джоль Отелю" виходив чоловік, схожий на Шевченка. Працівники рецепції ("Джоль Отелів" у Мілані чотири) загадково мовчать, відмовившись визнавати, що в них є такий клієнт.

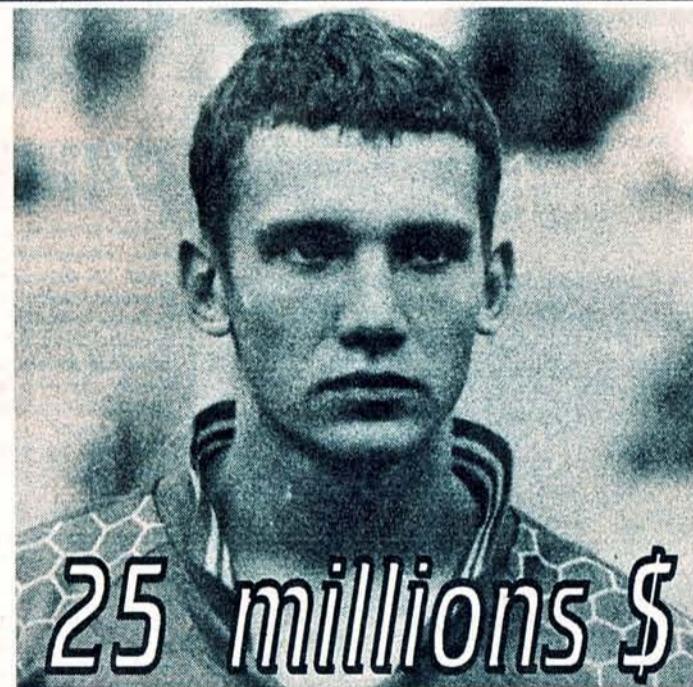
Приїзд нового гравця в елітний клуб у Європі відзначають інакше. Надокучливі блізи в аеропорту, мікрофони під ніс, президент клубу — під білі рученьки, після зустрічі — офіційний обід і відкрита прес-конференція на честь купленої зірки. Нічого такого із Шевченком зроблено не було. "Особисте прохання Суркіса, — пояснюють у Мілані. — Він побоюється, що українські вболівальники влаштують шарварок, коли доведеться, що йхній улюблений гравець уже проданий. Суркіс просив почекати з офіційною частиною хоча б до завершення чемпіонату України". У Мілані співчутливо поставилися до такого прохання, яке нам здається дивним. Тут ще пам'ятають безчинства, що койліс в Турині, коли багатий "Мілан" купив у "Торіно" легконогого божка місцевих тифозі Джанлуїджі Лентіні. Спотворений вигляд розгромленого Хрецатика, транспаранти "Геть руки від Шевченка!", либонь, усе це, змальоване Суркісом, переконало його колегу Андреа Гальяні.

Подія ІНТУРИСТ

ПЕРШИЙ ВІЗИТ ФОРВАРДА КІЇВСЬКОГО "ДИНАМО"
ТА ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ ДО МІЛANA ВІДБУВСЯ
ПІД ГРИФОМ "ЦІЛКОМ СЕКРЕТНО"

La Gazzetta dello Sport

25 millions \$

LA STAMPA

Єдиний виняток, який дозволило собі керівництво "Мілана" із секретного плану Суркіса, — це урочистий обід, влаштований на честь Шевченка в середу в готелі "Принчіпе ді Савойя". Віце-президент миланського клубу Андреа Гальяні порадував нечисленних журналістів (на обід були допущені лише обрані), порівнявши Шевченка з Рональдо, Вієрі та Аморозо: "А що, він анітрохи вже не поступається, а той же "Інтер" виклав за Вієрі вдвічі більше, Аморозо коштував "Пармі" тридцять п'ять мільйонів, отже, вважайте, ми "повернули" дивовижну оборудку". Після обіду Шевченко знову зник у невідомому напрямку.

Офіційні особи "Мілана", втім, досі переконують, що контракт із Шевченком не укладений. Прес-служба клубу на будь-яке прямо поставлене запитання про українського форварда у відповідь щось мімрить. "Ховається, — сміється Александра Боччі із все-знайки "Гадзетта делло спорт", що вперше зіткнулася з візитом такої секретності. Александра, яка вже набула серед колег горде звання першого "шевченкознавця", переконує, що контракт був укладений ще в грудні минулого року, коли Шевченко прилетів до Мілана в супроводі почесного президента київського "Динамо" Григорія Суркіса. Удох вони були на різдвяному прийомі, влаштованому Сільвіо Берлусконі. Александра Боччі засвідчує, що Суркіс був збуджений і поводився так, немов купець перед продажем великої партії товару. У своєму він всіляко вихвалив геній київського форварда.

Незважаючи на доконечну, іноді просто-таки комічну секретність візиту Шевченка (коли на вулиці миланський уболівальник впізнав в Андрії Шевченку великого форварда й попрохав автограф, віце-президент "Мілана" Андреа Гальяні почав переконувати хлопця, що він не має права на таке прохання, бо нападник нині перебуває в Італії не як знаний футболіст, а як турист, що приїхав помилуватися краєю Мілана та прочитати італійську мову). Деякі деталі програми миланського візиту Шевченка все ж таки пощастило з'ясувати. До кінця червня форвард приурочив свій час базовим заняттям легкої атлетикою та італійською мовою. Найкрасивіші європейські мові Андрій присвячуватиме чотири години на день. Відтак, близче до 26 червня, відбудеться до Києва, щоб 29-30 червня повернутися на своє урочисте представлення до Мілана в супроводі Григорія Суркіса.

Олександра ПУШКАР.
("Ізвестія").

У фокусі

ЗАГАДКИ

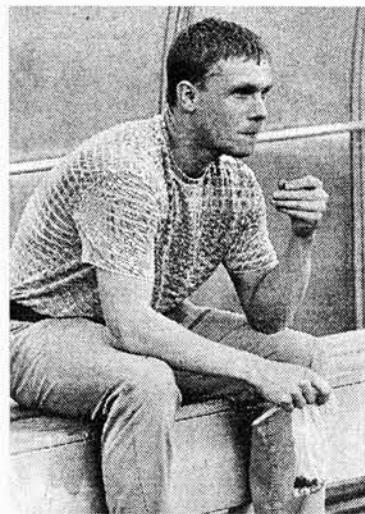

БАЛКАНСЬКИХ КАР'ЕРІВ

Див.
7
стор.

"Динамо" — "Металіст" — 1:0 (0:0).
17 червня. Стадіон "Динамо". 5000 глядачів. 29 градусів.
Суддя: А. Жосан (Херсон) — 8,5,

Я. Лемех — 9, Р. Зань (обидва — Львів) — 9.

Делегат ФФУ: В. Попович (Іршава).

Київ: Кернозенко, Кирюхін, Хацкевич, О. Головко — к., Ващук, Дмитрулін (Гусин, 38), Каладзе (Радченко, 90), О. Герасименко, Кормильцев (Кардаш, 70), Яшкін, Серебренников. **Запасні:** В. Романенко, Єзерський, Олег Венглинський, Коновалов. Тренер: Валерій Лобановський.

Харків: Горянів, Іваненко, Пец, І'ятенко (Гофан, 55), Плахотнік (Рудник, 73), Шопін, Кучер, Кирлик, Костюков, Гольдін (Лоц, 90), Школьников — к. **Запасні:** Колесов, Чуприк, Карабута, Сериков. Тренер: Михайло Фоменко.

Гол: Серебренников (48). Попередження: Пец (22), Герасименко.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ВИЩА ЛІГА. 29 ТУР. 17 ЧЕРВНЯ — ЧЕТВЕР

менко (45), Каладзе (54), Плахотнік (71).

Вирішивши всі питання цього сезону, динамівці подумки вже в наступному. Ось і в звітному матчі команда грала змішаним складом, давши можливість проявити себе резервним гравцям. У основному складі з'явилося відразу чотири російські легіонери, а також Кер-

ренникову вдалося переграти харківського оборонця й проштовхнути м'яч у ворота. Виділявся на полі й єдиний чистий форвард киян. За відсутності звичного tandemu Шевченко — Ребров, у Сергія з'явився шанс пробитися до основного складу. Крім забитого м'яча, він мав ще кілька нагод відзначитися, особливо в другому

Харків'яни виглядали чітко відлагодженим ансамблем, який грав з акцентом на оборону. Руйнуючи атаки суперників, гости зіграли більш-менш вдало та створили реальні загрози біля воріт суперників не спромоглися.

ПІСЛЯМОВА:
Олексій Михайличенко (тренер "Динамо"):
"Ми провели останній

ченку в зв'язку з переходом у "Мілан" потрібен відпочинок — на нього чекає важкий сезон у новому клубі, відпочивав Й Ребров — у нього мікротравма. У Косовського рецидив старої травми, а Белькевич травмувався недавно, йому зроблено операцію. Вагалі-то ми могли б задіяти когось із них і в цьому матчі, та сезон

нозенко та Кирюхін. Останній з них й справив найкраще враження, граючи весь матч у стилі свого попередника на цьому місці — Лужного. За його безпосередньої участі й був забитий єдиний м'яч у матчі. Пройшовши правим флангом, Олександр зробив націлений простріл вздовж воріт, де Серебренникову вдалося переграти харківського оборонця й проштовхнути м'яч у ворота. Виділявся на полі й єдиний чистий форвард киян. За відсутності звичного tandemu Шевченко — Ребров, у Сергія з'явився шанс пробитися до основного складу. Крім забитого м'яча, він мав ще кілька нагод відзначитися, особливо в другому

таймі, та в останній стадії атаки діяли невдало. Формальним партнером Серебренникова в нападі був Яшкін, який грав конструктивно й запам'ятався небезпечними ударами по воротах зі штрафних.

Дещо випадав із гри Дмитрулін, який більшість часу провів у середній лінії.

матч у Києві. Він виявився для нас важким, адже суперник виглядав добре організованим й добре фізично підготовленим, далася знаки й спека. У першому таймі гра переважно проходила у центрі поля, в другому таймі деяка перевага, завдяки фізичній перевазі, була на нашому боці.

Щодо складу команди, то Шевченко завершено й ми дозволили гравцям поновлюватися в повільному режимі".

Віктор Удовенко (віце-президент "Металіста"): "Відрадно відзначити прогрес в грі нашої команди. Якщо в першому колі на своєму полі ми програли динамівцям в Харкові 1:6, то в Києві всього 0:1. Щодо виступу нашої команди в сезоні, то ми ним задоволені. У нас була навіть можливість почати в Кубку УЄФА, та не пощастило з жребом. Ми до цього ставимося спокійно. У клубі в усіх напрямках (комплектування команди, упорядкування стадіону) йде планова робота й є підстави сподіватися на прогрес й у наступному сезоні".

Іван КАРАВАЙ.

Фоторепортаж
Олександра ЛЕПЕТУХИ.

перший м'яч у вищій лізі. За два хвилини до перерви Мороз відав красивий пас п'ятькою у штрафний майданчик, знову таки на Монарьова, якому нічого не залишалося, як забити свій другий м'яч. Підсумковий результат зустрічі вже не викликав сумніву.

У другому таймі з виходом на заміну досвідчених Хоміна і Мусолітіна та молодого Мелащенка

ворскляни дещо пожавівали. І на 55-й хвилині гости забили м'яч престижу. А організував його Мусолітін: на лівому фланзі він обіграв Бугая і віддав точну передачу на Андрія Головка.

Завершальну п'ятнадцятихвилину команди просто дігравали, одних результат влаштовував, другі — змирились з поразкою.

Василь ГНАТЮК.

Геннадій Мороз.

Делегат ФФУ: Г. Лисенко-чук (Київ).

Кривий Ріг: Лавренцов, Аніщенко, Бугай, Грановський, Платонов, Римшин (Яськов, 71), Симаков, Якименко, Монар'єв, Г. Мороз. Пономаренко-к (Даценко, 46; Сухорученко, 59). **Запасні:** Долганський, Кривулін, Воскобійник, Дорошенко. Тренер: Олег Таран.

Полтава: Круць, Доценко, Гузенко, О. Головко-ІІ, Петков, Мачоган, Омельчук-к (Мусолітін, 46), Костюк (Хомін, 46), Онопко, Кобзар (Мелащенко, 61), А. Головко. **Запасні:** Богодслов, Дичко, Медведев. Тренер: Анатолій Коньков.

Голи: Мороз (23), Монар'єв (34, 42), А. Головко (54).

Гра пройшла в невисокому темпі і це не дивно, бо вже другий тиждень температура повітря вища за 30 градусів. Початок зустрічі був млявий. Потім господарі трохи добавили у швидкості, і оборона суперника стала помилитися. А вже на 23-й хвилині Мороз відкрив рахунок. Одергавши пас з глибини поля, він зробив прискорення, обігравши двох оборонців, увійшов у штрафний майданчик і чітко пробив у нижній кут воріт. Другий гол відбувся на 34-й хвилині. Після помилки Круця, який необачно залишив вората, Монар'єв залишився перед порожніми ворітами і забив свій

Враження

СОЛОДКА МИТЬ ОЧІКУВАНОГО ТРІУМФУ

Уже за півтори години до початку матчу вболівальницький люд з усіх куточків 126-кілометрового Кривого Рогу поспішає зайняти найіноземніше місце на трибунах "Металурга", по дорозі схвалюючи коментуючі зміни, що відбуваються на центральній спортивній арені навколо зеленого як для промислові зони ошатного українського міста.

"Устигнуть", — полегшено зітхали симпатики "Кривбасу", маючи на увазі підготовку стадіону до єврокубкової прем'єри.

"To таки встигнете?" — запитав і я в першого віце-президента клубу Олександра Улинського, який, за словами кривбасівського прес-аташе Святослава Азаркіна, днієві й очне в об'єкті, що реконструюється. "А хіба існує альтернатива?" — запитанням на запитання відповів фахівець, якого вважають у колективі "генератором ідей". Либонь, ні, — подумалось, — бо ж у Варшаві "Кривбас" єврокубкові матчі не гратьте за будь-яких умов. "І в Києві — також", — упізнали в моїй усмішці напівприховані жарт, рішуче відмовив Улинський.

На центральних трибунах "Металурга" вже з'явилися пластикові стільці, а в підтрибунних приміщеннях повним ходом обладнюють найучасніші роздягальні з тренувальними залами для обох команд. Судячи з того, що роботи тривають увесь світловий день, а щотижневу "оперативку" на об'єкті неодмінно проводить міський голова Юрій Вікторович Любоненко, до 22 липня — як і заплановано — з основними клопотами Кривий Ріг, що працює на стадіоні за методом народної будови, таки справиться.

Інша річ — команда. Гадаю, тут проблем більшій розв'язати їх буде складніше. Щоб розраховувати на щось істотне в європрем'єрі, треба неодмінно доукомплектуватися. Гравці чудово готові функціонально, проте рівень виконавської майстерності більшості з них навряд чи задовільняє Олега Тарана. Правда, симпатики клубу обожнюють лідерів — Мороза та Валентія Павловича (так жартома завідівники "Металурга" називають, либонь, найкращого

ніні вітчизняного голкіпера Лавренцова), проте містом уперто снують чутки, що обое (насамперед — Мороз) найближчим часом опиняться в столичному "Динамо".

Кривбасівська футбольна школа, очолювана патріархом тренерського корпусу Криворіжка Валентином Миколаївичем Новиковим, справно продукує юні таланти. Ось і перед грою Святослав Азаркін з особливою радістю повідомив, що клубні команди старших і молодших юнаків, підготовлені Владимиrom Яшниковим і Юрієм Устиновим, завоювали перепустки на фінали першості країни. Та реально допомогти неаматорському "Кривбасові" юна футбольна поросль зможе дещо пізніше. А поки Новиков має інші підстави для вітхи. У перерві матчу "Кривбас" — "Ворскла" відбулося вітання криворіжків Юрієм Керимовим та Валерієм Шеком, які в складі національної команди України стали чемпіонами Європи серед ветеранів. На городи з рук відповідального секретаря Комітету ветеранів ФФУ Дмитра Городецького отримали й сам Новиков, і президент ветеранського "Кривбасу" Валентин Ільев. Останній, до речі, як і Шек-старший, і юні Стасик Шек — вихованці тренера Новикова, що багаторічно творчою працею об'єднує футбольні покоління на Криворіжжі.

...Задоволені перемогою над ворсклянами сотні збуджених симпатиків команди Олега Тарана (серед них — чимало велими вродливих панянок) не поспішили розходитися зі стадіоном. І цілком слухно, бо стали свідками того, як президентові клубу Сергієві Поліщуку повідомили найсвіжішу новину зі Львова. Нічия в тамтешньому матчі практично забезпечила "Кривбасові" омріяну "бронзу". Найпершим з очікуванням успіхом криворіжків привітав "УФ". Солодка мить тріумфу зумовила безсонну ніч для шанувальників клубу, котрі марять відтак європейськими перемогами.

Валерій ВАЛЕРКО.
(Спеціальний кореспондент
"Українського футболу").
Кривий Ріг.
(Телефоном).

"Карпати" — ЦСКА — 3:3 (2:2).

17 червня. Стадіон "Україна". 6800 глядачів. У другому таймі доц. 26 градусів.

Суддя: В. Мельничук (Симферополь) — 8,7, Т. Клим — 9, І. Лаврів (обідва — Івано-Франківськ) — 9.

Делегат ФФУ: П. Кобичик (Чернівці).

Львів: Сtronцицький, Євтушок (Вільчинський, 73), Чижевський-к, Мизін, Беньо, Ковалець, Вовчук (Луцишин, 73), Закарплюка (Семочко, 79), Палляниця, Гецько, Толочко.

Запасні: Береський, Євлевський, Тимчишин. Тренер: Степан Юрчишин.

Київ: Рева, В. Левченко, Беженар, Ревут (Балицький, 46), Семчук, Балацький, О. Одійник, О. Олексієнко (Коренев, 60; Закарплюка, 69), Карпка, Костишин, Цихмейструк-к. Запасні: Байрашевський, Городов. Тренер: Володимир Безсонов.

Голи: Гецько (6), Одійник (8), Цихмейструк (42), Палляница (44), Євтушок (67), Беженар (90).

На 56-й хвилині Палляница, а на 74-й хвилині Беженар не реалізували пенальті (в обох випадках — повз ворта).

Попередження: Закарплюка (2), Закарплюка (2), Цихмейструк (88), Мизін (88).

Матч виявився врожайним на різноманітні події й завершився з таким же рахунком як і гра первого кола в Києві. Цікаво, що і тоді арбітром зустрічі був Мельничук. Господарі досить швидко відкрили рахунок. Мизін головкою намагався завершити подачу Семочка з кутового, Рева невдало відбив м'яч на Гецька, а той з близької відстані пробив під поперечину. Проте вже за дві хвилини рахунок зрівнявся. Одійник майже з лінії штрафного пробив сильно низом і м'яч, зрикошетивши від оборонця, опинився в сітці. Надалі обидві команди багато атакували, проте небезпечні моменти виникали замало. У гості активно діяв на лівому фланзі Олексієнко. У середині тайму глядачі стали свідками двох влучень м'яча у поперечину. Спочатку Гецько після наїсної передачі Мизіна ледь не поцілив у ворота, а згодом Беньо несподівано зрикошетив м'яч у поперечину власних воріт. І все ж в кінці тайму глядачі стали свідками ще двох голів. Спочатку капітан армійців Цихмейструк, одержавши передачу з глибини поля, вдало розпорядився м'ячем у штрафному львів'ян, влучно пробивши повз Сtronцицького. А невдовзі Толочко зробив передачу низом на Палляницю, який у один дотик відривав м'яч в сітку. До речі, це був 50-й гол "Карпат" у нинішньому сезоні.

Другий тайм пройшов за тим же сценарієм, що й перший. Обидві команди швидко переходили центральну лінію, а нападники перергавали оборонців. Спочатку Олексієнко ледь не "замкнув" передачу Закарплюки. Запам'ятались й ударі Палляниці та Толочка, проте м'яч летів поруч із рамкою воріт. І все ж Ковалець, одержавши передачу від Вовчука, увірвався до штрафного ЦСКА, й Балицькому нічого не залишалось, як порушити правила. Удар Палляниці з 11-метрової позначки був сильним, але не точним — м'яч пролетів над поперечиною. А в середині тайму Євтушок, перехопивши м'яча біля центральної лінії, здійснив рейд до штрафного майданчика гостей і красивим обвідним ударом спрямував "смугастого" в дальню "дев'ятку". Ще за хвилину Сtronцицький вівтарив ворота, перевівши м'яча на кутовий після потужного удара Цихмейструка. А потім Чижевський порушив правила боротьби з Одійником, і арбітр знову призначив пенальті. Проте й досвідчений Беженар не поцілив у ворота. Ще за хвилину Мизін вибивав м'яча з поперечини воріт після потужного дальнього "постригу" Левченка. Армійці продовжували атакувати. Сtronцицький у красивому кидку піймав м'яч після удара Карпаки з близької відстані. І все ж ЦСКА зумів зірвати рахунок. Уже ішов доданий арбітром час, коли непрікритий Беженар після передачі Костишина з правого краю головою переправив м'яч у дальній кут, сповна реабілітувавши за нереалізований пенальті. Після цієї нічі "Карпати" практично втратили шанс на повторення минулорічного "бронзового" фінішу.

Юрій НАЗАРКЕВІЧ.

Андрій БАЛЬ:

"ГРА У ЛЬВОВІ СПОДОБАЛАСЬ"

Останнім часом точиться багато розмов щодо гравців львівських "Карпат" у яких закінчуються контракти. І ними цікавляться різні зарубіжні та українські клуби. Так за матчем "Карпат" — ЦСКА спостерігали тренери-селекціонери з Ізраїля, Росії... Але найпопулярнішим та найавторитетнішим серед присутніх на стадіоні гостей був вихованець львівського футболу, відомий у минулому гравець київського "Динамо", а нині тренер першолігової ізраїльської команди "Аксах Рамад-Ган" з міста Тель-Авів.

— Пане Андріо, якось не сподівався вас зустріти у Львові. Що занесло вас у рідні краї?

— Я щороку бываю у Львові, цього разу прилетів лише на день разом з київськими армійцями. Сьогодні день народження у моєї мами тому прилетів її привітати і заодно подивитись на гру "Карпати" — ЦСКА. Після матчу відразу відліто до Києва, де маю невідкладні справи.

— І які враження від побаченої гри?

— Вона виявилася досить цікавою і багато на голі, я бі навіть сказав "живою". Команди були достойні одна одної й результат матчу по грі. На мою думку, обидві команди, щоб покращити якість гри треба звернути увагу на оборонні лінії.

— Кого б виділили у командах?

— У львів'ян мені сподобались нападники Гецько та Палляница, особливо своєю активністю віділявся Гецько. Непогане враження справив Євтушок. А в ЦСКА виділив Цихмейструка та Закарплюку. Правда не зрозумі чому другого тренера ЦСКА замінили в другому таймі.

— Ви декілька років віддали львівським "Карпатам". Чи встигли на стадіоні "Україна" під час матчу поспілкуватись зі своїми колишніми партнерами?

— Часу обмаль, і все ж під час гри вдалося порозмовляти з Левком Броварським, Олегом Родіним, тренерами Віктором та Валентином Ходакіними. Сподіваюсь, що наступного разу вдастся довше поговорити зі своїми друзями.

— Повернемось до вашої тренерської роботи. Чи є у вашій новій команді українські футболісти?

— Немає. Але я би хотів щоб вони були. І найближчим часом зможу їхнім пошуком, адже у першій лізі ізраїльського футболу кожна команда першої ліги може мати по чотири легіонери, а у вищій — п'ять.

— Що собою представляє ваша команда?

— Можу сказати одне, що це добротний клуб, якому під силу підвищитись у класі.

— Щоб він хотіли побажати львівській команді?

— Якнайшвидше піднятись до європейського рівня і показувати достойну гру, яка би задовільнила серця львівських уболівальників.

Павло ПИЛИПЧУК.

"Прикарпаття" — "Металург" Зп — 0:0.

17 червня. Стадіон "Рух". 7000 глядачів. 28 градусів.

Суддя: В. Бабич — 8,5, П. Токарев (обідва — Ужгород) — 9, І. Калита (Чернівці) — 9.

Делегат ФФУ: І. Дутко (Львів).

Івано-Франківськ: С. Поліщук, Зуенко, Ватаманюк (Саркисов, 83), Храмцов, Кріль, Ковалчук, Скидан-к, Ковалюк, Редушко (Коломеєць, 65), В. Мар-

тинов (Ібрагимов, 30), Русак, Запасні: Циткін, Соколенко. Тренер: Ігор Яворський.

Запоріжжя: Гребенюк, Шевчук, Маркін-к, Богатир, Демченко (Ключик, 74), Топчів, Осташов (Моргунов, 46), Половинець (Батраченко, 87). Запасні: Пучка, Колодін, Липський, В. Коваленко. Тренер: Мирон Маркевич.

Попередження: Акопян (24), Зуенко (39), Топчів (43), Ковалюк (46), Богатир (55).

СК "Миколаїв" — "Шахтар" — 0:3 (0:2).

17 червня. Центральний міський стадіон. 6500 глядачів. 30 градусів.

Суддя: В. Годулян (Одеса) — 7,9, С. Найденко (Суми) — 9, О. Колапов (Харків) — 9.

Делегат ФФУ: А. Крощенко (Київ).

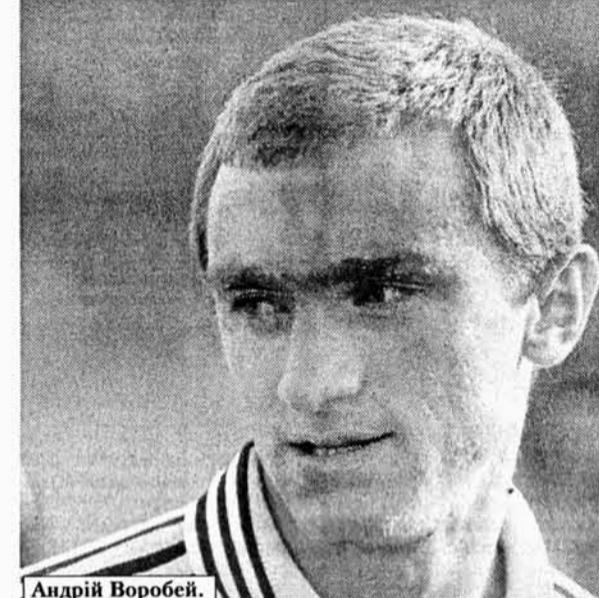
Миколаїв: Штанько, Солов'йов (Козлов, 46), Жениленко — к, Зеленюк, Бахметьев, Нужний, Тепчук, Шкурупий, Телятников, Васин, Стахов (Юрченко, 46; Галстян, 70). Запасні: Бобко, Бездольний, Д. Боровський, Мишко. Тренер: Михайло Калита.

Донецьк: Шутков, Глевецька, Старостяк, Коваль, Микитин, Ю. Селезньов — к, Воробей (Зубов, 53), Тимощук, Бахарев (Котов, 70), Кривенцов (Орбу, 50), Нагорняк. Запасні: Кураев, Якиманецький, Штолцер, Данчук. Тренер: Анатолій Бишовець.

Голи: Селезньов (11), Воробей (16), Тимощук (90).

Попередження: Глевецька (48), Селезньов (52).

Останній домашній матч для футболістів СК "Миколаїв" у цій сезоні був прощальним не тільки для глядачів, але й для команди з

Андрій Воробей.

елітним статусом. Однак, попри приреченість аутсаїдера, трибуни міського стадіону й досі приймають тисячі прихильників, яким, певно, хочеться побачити не стільки свою команду, скільки її суперників з вищого дивізіону.

У різноманітності цього вечора вийшли на поле мікколаївці та донеччани. Для гостей, що практично завоювали срібні медалі, вожливо було повноти очковий доробок, гідно зіграти й порадувати свого наставника Анатоля Бишовця. Перші двадцять хвилин пройшли за повної передаги гірників. Вони були господарями становища, тому досить закономірно стали "швидкі" голі. Спочатку капітан команди Селезньова з глибини оборони зробив добуву передачу Штаньку, який спокійно обробив м'яч, увійшов у штрафний майданчик і з близької відстані "розстріляв" ворота Штанька. Голкіпер встиг лише відбити м'яча — на Селезньова, який перебував поруч. Останній без проблем поцілив голову у ворота. П'ятьма хвилинами потому активний Воробей після сильного проходу вийшов на ударну позицію й зробив рахунок 2:0.

Після цього гра вирівнялася і вже мікколаївці почали штурм воріт Шуткова. Двічі м'яч відбивава стійка, двічі відзначався голкіпер. Зрештою, мікколаївці розгубили й активність. А в другому таймі, після замін, ігровий малюнок набув хаотичного характеру. Помилки в передачах були в гравців обох команд, на що, певно, впливали як спека, так і безпека передачі. Тимчасом "Шахтар" Гра втратила будь-яку цікавість. Лише під кінець зустрічі Тимощук використав халатність господарів і з близької відстані спрямував м'яча під поперечину — 3:0.

Залишається додати, що "Шахтар" добився рекордного результату, обігравши СК "Миколаїв" з рахунком 10:0 за підсумком двох матчів.

Юрій МАЛИШЕВ.

"Таврія" — "Дніпро" — 3:0 (3:0).

17 червня. Стадіон "Локомотив". 9000 глядачів. 29 градусів.

Суддя: І. Горожанін (Кіровоград) — 8,6, А. Альошин (Запоріжжя) — 8, С. Михайлов (Бердянськ) — 9.

Делегат ФФУ: І. Качар (Київська область).

Симферополь: Величко, Дем'яненко, Есин, Донюшкін, Митрофанов, Леженцев, Опарин (Войнаровський, 73), Осипов, Антохін (О. Кунденок, 70), Гайдаш-к, Мардас (Смігунов, 60), Попчіврія (Корпонай, 46), Калинченко (Струтут, 72), О. Вабич. Запасні: Збарах, Савенчук, А. Матвієв. Тренер: Анатолій Коробочка.

Дніпропетровськ: Медін, Поклонський, Павлюк, Козар-к, Матюхін, Шелєв, Косилов, Валієв (Шершун, 60), Попчіврія (Корпонай, 46), Калинченко (Струтут, 72), О. Вабич. Запасні: Збарах, Савенчук, А. Матвієв. Тренер: Леонід Колтун.

Голи: Леженцев (34), Опарин (37), Гайдаш (43).

Попередження: Калинченко (32), Попчіврія (44), Мардас (53), Войнаровський (88).

Вилучення: Козар (57, фол останньої надії).

Дебют Анатоля Коробочки на посаді головного тренера "Таврії" віддався на славу. Якщо до якості гри команди та відповідно до результату, то до результату, зрозуміло, ні. Новий наставник не став міняти склад й випустив на поле перевіреніх бійців, які несли основне навантаження за Валерія Петрова. Звітна зустріч показала, що за два тижні роботи Коробочки команда зробила ще один крок опередів під того прimitивного футболу, в якій грава ще в першому колі.

Стартові півгодини пройшли так, начебто команди грали без воріт. Більші м'ячі володіли господарі, але до прицільних ударів справа не доходила. У "Дніп

"Металург" Д — "Зірка" — 1:0 (1:0).
17 червня. Стадіон ім. 125-річчя ДМЗ. 600 глядачів. 30
градусів.

Суддя: І. Ярменчук (Київ) — 8,5, М. Овчар (Калуш) — 9,
Олексій Гордієнко (Дніпропетровськ) — 9.

Делегат ФФУ: А. Гаваші (Ужгород).

Довечік: Вірт, Севидов, Дорожов, А. Ковалевський, Солов'яненко, Фокін, Солодкий, Жабченко, Покладок, Булгаков, Соколовський (Крохан, 64). Запасні: Нікітін, Михайлів, Клименко. Тренер: Михайло Соколовський.

Кіровоград: Глушенко, Ніколайчук, Білозерський, Соболь, Ковба, Жилін, Ю. Мартинов (Чалий, 61), Л. Федоров-к (Богданов, 90), Заєць, Кислов, Тупчієнко (Чорноіван, 81). Запасний: Білошапка. Тренер: Олександр Іщенко.

Гол: Севидов (43).
На 5-й хвилині Жабченко, а на 56-й — Покладок не реалізували пенальті.

Попередження: Заєць (5), Білозерський (11), Севидов (23), Жабченко (30), Жилін (65), Ніколайчук (69), Федоров (72), Вірт (85).

Своє бажання, нарешті, виграти хоча б один матч у другому колі і залишити у вищій лізі донеччани продемонстрували вже на перших хвилинах. Вони ледь не стали катастрофічними для гостей. Досить несподівано зібрав Покладок у власному штрафному майданчику Заєць і суддя рішуче вказав на одинадцятиметрову позначку. Але Жабченко пробив пенальті невпевнено і його несильний удар паривав Глушенко. Активні дії металургів у середині поля дали змогу створити ще один дуже небезпечний момент біля воріт гостей. На жаль, чудову можливість забити з двох метрів втратив Покладок.

Велике бажання забити і достатня рухливість протягом усього матчу не давали бажаного результату, бо господарі допускали великий брак у передачах. До того ж, кіровоградці, бажаючи будь-що зупинити "Металург", частенько вдавалися до тактики дрібного фолу, про що свідчить велика кількість попереджень. Натиск на ворота Вірта, по-справжньому здійснював тільки Кислов, але його удари були неточними. Господарі відкрили рахунок на 43-й хвилині, коли зразкову передачу через усе поле, увійшовши до штрафного майданчика, завершив Севидов. Під завісу першого тайму Покладок утратив нагоду подвоїти рахунок — м'яч пролетів за кільканадцять міліметрів від штанги.

Другий тайм активніше почали гості. Десять хвилин їхньої переваги привели до єдиного голевого моменту. Тупчієнко з десяти метрів пробив прямо у Вірта. Бліскавична контратака металургів, яка тут же покотилася на ворота "Зірки", завершилася черговим фолом гостей, які збили в карній зоні Севидова. Можливо, йому й треба було пробити пенальті, та вирок судді взявся виконувати Покладок, у якого цього вечора не все ладилося. У підсумку — відвертий удар у лівий кут воріт без особливих труднощів париравав Глушенко. Після цього "Металург" виправив не випробовувати долю й "потримав" м'яча, намагаючись перемогти "малою кров'ю". Робили це господарі вдало. Більш-менш вправно в ці хвилини зіграли Жабченко, Соколовський та Альберт Ковалевський. Гости ж так і не впоралися з нервами. Заробивши протягом семи хвилин три жовті картки, вони зневірилися в успішному фіналі матчу. Останню нагоду зрівняти рахунок мав Заєць, який з лівого кута площа воріт пробив точно... в руки Вірту.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

Вісті з ПФЛ

ПОДІЯЛО...

Виплинуло попередження Професіональної футбольної ліги донецького "Металурга" про зняття шести очок. Уже наступного ранку представники клубу вийшли на з'язок з "Карпатами" та "Оболонню-ППО" відразу виришили всі спірні питання. Тільки попросили Бюро ПФЛ ДК ФФУ відмінити рішення про штраф, пославши на важке фінансове становище. Це рішення, за погодженням із Григорієм Суркісом, було призупинене.

Також розглянуте питання про перспективи другої ліги. Напередодні відбулося засідання представників команд цієї ліги, де були заслушані пропозиції стосовно системи розиграншу турніру в наступному році.

Зокрема, було побажання зменшити вступні внески й надалі проводити змагання в трьох зонах, відкоригувати участь у турнірі других команд, об'єднавши їх в окрему зону.

Ці та інші питання будуть розглядані й затверджуватися на спеціальному засіданні наступного тижня.

Іван КАРАВАЙ.

ЦИФРИ І ФАКТИ

▲ У передостанньому турі господарі виграли п'ять матчів, гості один, ще два закінчили внічію. З початку чемпіонату взаємні між господарями та гостями мають такий вигляд: +120=53-56.

▲ У турі забито 19 м'ячів (12 — господарями та 7 гостями). Усього в чемпіонаті забито 577 (344+233), а середня результативність становить 2,52 м'яча за гру.

▲ "Шахтар" і "Таврія" здобули перемоги з великим рахунком. Усього таких виграшів у чемпіонаті стало 35, а найбільше в "Динамо" — вісім і "Шахтаря" — сім.

▲ За матчами туру спостерігали 56700 уболівальників. Середня відвіданість туру — 7088 глядачів на гру, а в чемпіонаті взагалі — 7577.

▲ Тур виявився одним із найнекоректніших у чемпіонаті — 31 попередження та одне вилучення — дніпропетровця Козара.

▲ Усі призначені пенальті — а їх було чотири — не реалізовано. Це погіршило показники реалізації одинадцятиметрових у чемпіонаті — 51 з 69.

▲ Перший матч у вищій лізі зіграв латиський легіонер, воротар "Ворскли" Круць, перший м'яч (відразу два в гру — а це 48-й дубль у чемпіонаті) забив криворіжець Монарьов.

Іван КАРАВАЙ.

АФІША ТУРУ: 30

21 ЧЕРВНЯ (ПОНЕДІЛОК)

234. "Зірка" — "Кривбас".
Суддя: В. Шельменко (Київ).
Усього 7:3=1-3, 12-11.

У Кіровграді 3:2=1-0, 6-1.

Перше коло: 0-1 (Бугай).

Найкращі бомбардири: у кіровоградців три м'ячі забив Біличенко, по два — Борисенко та Мизенко, у криворіжців — Платонов — 3 м'ячі, Севидов — 2.

236. "Шахтар" — "Таврія".

Суддя: В. Догадайло (Київ).
Усього 15:7=5-3, 24-15.

У Донецьку 7:4=2-1, 10-3.

Перше коло: 1-2 (Воробей — Осипов-2).

Найкращі бомбардири: у донеччан п'ять м'ячів забив Кривенцов, чотири — Ателькін, у кримчан тричі відзначився Шевченко.

25 ЧЕРВНЯ (П'ЯТНИЦЯ)

233. ЦСКА — "Металург" Зп.

Суддя: В. Куценко (Донецьк).
Усього 7:3=1-3, 9-9.

У Києві 3:2=0-1, 5-3.

Перше коло: 0-1 (Полтавець).

Найкращі бомбардири: у київці по два м'ячі забили оборонці Левченко та Ревут, у запоріжці чотири м'ячі на рахунку Кріпака — нинішнього армійця, по два — у Лучкевича та Полтавця.

235. "Дніпро" — "Металург" Д.

Суддя: В. Шевченко (Київська область).
Усього 3:2=0-1, 3-2.
У Дніпропетровську 1:1=0-0, 2-0.

Перше коло: 0-2 (Мінтенко, Булгаков).

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча забив лише дніпропетровець Іричук — 2.

237. "Ніва" — СК "Миколаїв".

Суддя: І. Іщенко (Хмельницький).
Усього 5:3=0-2, 8-5.

У Тернополі 2:1=0-0, 6-1.

Перше коло: 0-0 (Т. Капанадзе).

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча забив лише тернополянин Ніколайчук — 2.

238. "Металіст" — "Металург" М.

Суддя: І. Хиблін (Хмельницький).
Усього 1:0=0-1, 0-2.

У Харкові команди не зустрічалися.

Перше коло: 0-2 (Бабич, Брайла).

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча ніхто не забив.

239. "Карпати" — "Динамо".

Суддя: В. Онуфер (Ужгород).
Усього 13:2=4-7, 6-16.

У Львові 6:1=2-3, 4-7.

Перше коло: 0-0.

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча забивали тільки кияни — Леоненко — 3, Максимов і Ребров — по 2.

240. "Ворскла" — "Прикарпаття".

Суддя: С. Дзюба (Київ).
Усього 5:2=1-5, 4-5.

У Полтаві 2:1=1-0, 2-0.

Перше коло: 0-1 (Ларін).

Найкращі бомбардири: у полтавці два м'ячі забив Чуйченко, у івано-франківців стільки ж — Русак.

21 червня також відбудуться три перенесені раніше матчі. З 18-го туру: "Металург" Зп — "Дніпро", з 28-го — "Металіст" — "Карпати" та "Ніва" — "Динамо".

ВБОЛІВАЙТЕ ЗА "ДИНАМО",

ЧИТАЙТЕ "УФ"!

19 ЧЕРВНЯ — ОСТАННІЙ
ДЕНЬ ПЕРЕДПЛАТИ.
ГАЙДА НА ПОШТУ!

ЗБІРНА ТУРУ (29)

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	B	H	P	M	O
1. Динамо	28	22	5	1	69-14	71
2. Шахтар	29	19	5	5	68-25	62
3. Кривбас	29	15	11	3	40-16	56
4. Карпати	28	14	10	4	51-30	52
5. Металург М	29	13	6	10	34-27	45
6. Металіст	28	13	5	10	28-30	44
7. Металург Зп	28	12	5	11	44-40	41
8. ЦСКА	29	10	10	9	36-35	40
9. Таврія	29	10	7	12	33-37	37
10. Зірка	29	9	7	13	29-37	34
11. Ворскла	29	9	5	15	32-43	32
12. Металург Д	29	7	7	15	26-46	28
13						

**“...Я НІЧИМ
НЕ ВІДРІЗНЯВСЯ
ОД РОВЕСНИКІВ”**

— Миколо Петровичу, все має свій початок. Як у вас починалось захоплення футболом? Коли відчали себе футболістом?

— Я — корінний киянин із Червоного Хутора — це район Дарниці I, звичайно, для всіх нас київське “Динамо” було чимось надзвичайнім. Дивилися матчі за участю наших кумирів. Але я був дуже сором'язливим і весь час боявся підійти і взяти автограф, наприклад, у Йожефа Сабо. Ніколи не думав, що буду з ним працювати, що й опинюсь вище нього в єпархіальній сходинці “Динамо”.

До п'ятого класу вчився в Київській школі № 160, потім перешов в 192-у. Футболом почав займатися у Віталія Баранова у ДЮСШ “Схід”. Він був фанатом своєї справи. Хоч не мав ноги, міг навколо себе організувати хлопчаків, навчити їх грati у футбол і полюбити цей вид спорту. У мене з першим тренером назавжди залишились найкращі взаємини. А взагалі я нічим не відрізнявся од ровесників, — бігав за м'ячем і... голубами.

— Всі діти тієї пори, та я пізніше, брали участь у різноманітних футбольних турнірах. Ви теж, мабуть, грали в турнірах на призи клубу “Шкіряний м'яч”?

— Так! Турнір “Шкіряного м'яча” був подію. Він давав можливість проявляти себе на футбольному полі мільйонам хлопчаків. Цей турнір, без сумніву, багатьох моїх ровесників позбавив поганого впливу вулиці. Ми ж не тільки грали в турнірі “Шкіряного м'яча”, а й цікавились всіма його нюансами. Зокрема, в той час київська команда “Ентузіаст” стала срібним призером змагань, ми, хлопчаки, збиралі інформацію про цю команду по всіх газетах. Додам також, що практично всі футбольні “зірки” 70-80-х років київського “Динамо” пройшли через “Шкіряний м'яч”. І дуже добре, що нині в Україні знайшлися люди, які відроджують цей турнір. Це піде на користь як національному футболу, так і Україні загалом.

— А звідки захоплення голубами?

— Усі друзі, що жили на моїй вулиці, мали голубів. Я, звичайно, теж. Із цими птахами в мене пов'язано багато гарних спогадів дитинства. Ніколи не забуду, коли батько, розлючений моїми “успіхами” в школі, розбив голубник. А перед цим ми крали голубів і ховали їх у мене. Батько, звичайно, цього не зінав. Після того, як він розбив сарайчик, усі голуби піднялися в повітря і не знали, куди їм сісти. Я стояв і дивився, а з очей текли слізки. Вчився я тоді, здається, в дев'ятому класі.

— У деякому класі?.. У цей час інші інтереси. А ви — з голубами.

— Нічого дивного. Я був маленького зросту, дівчата на мене не звертали уваги. Більшість моїх ровесників уже курила, пила, гуляла з дівчатами, а мої інтереси обмежувалися футболом і голубами. Правда, я не комплексував з приводу свого зросту. По півгодині висів на поперечині з гирями біля ніг, займався іншими атлетичними видами спорту.

— А чи була мета в маленького Миколки Павлова, яка вже ніколи не збудеться?

— У шкільному творі я написав, що в збірні можеш ти не грati, а от в “Динамо” — зобов’язаний. Але в житті склалося так, що в складі збірної СРСР я все-таки зіграв, а в київському “Динамо” потрапив уже як тренер, що не менш почесно. Так що в принципі мої мрії в тій або іншій мірі збулися.

**“...У “ДІНПРИ”
МЕНЕ НАЗИВАЛИ
“МАЛЕНЬКИМ
ЛОБАНОВСЬКИМ”**

— Ваша кар’єра футболіста почалася рано...

— Після закінчення школи я вчився в ювелірному технікумі. Але думками був повністю з футболом. Грав за київські “Трудові резерви”. Під час першого збору мене запросили в команду майстрів міста Бреста І і Я, не довоно роздумуючи, зібрали речі і в 17-річному віці прибув у Білорусь.

— А далі був Мінськ?

— Ні. Довелося провести кілька сезонів у куйбишевських “Крилышках”. Там, до речі, стався один з найнеприємніших епізодів у моїй біографії, який ледь не коштував мені довічної дискваліфікації.

— Як же вам вдалося надалі залишитися у футболі?

— Мене помітив Едуард Малофєєв, який на той час тренував мінське

“Динамо”, і на його прохання перший секретар ЦК Компартії Білорусі Петро Машеров і ще ряд впливових людей взяли участь у моїй подальшій долі.

— Ви були знайомі з Машеровим?

— Так. Петро Миронович був захопаний у футбол. Кажуть, що коли Машеров потрапив в автокатастрофу і загинув, то в його кишенні знайшли список першочергових питань, які потрібно було вирішити для мінського “Динамо”. А взагалі, в столиці Білорусі я провів свої найкращі роки.

— Як ви пам’ятаєте, у середині

ЕКСКЛЮЗИВ

Микола Павлов — головний тренер ФК “Металург” (Маріуполь), один з найвідоміших футбольних наставників країни. У різний час тренував київське “Динамо”, симферопольську “Таврію” і дніпропетровський “Дніпро”. Під його керівництвом збірна України провела три матчі.

У минулому Микола Павлов — відомий футболіст, виступав за команди: “Крилья Советов” (Самара), “Чорноморець” (Одеса), “Динамо” (Мінськ), а в складі дніпропетровського “Дніпра” став чемпіоном СРСР та бронзовим призером всесоюзної першості. Зіграв один матч за збірну СРСР.

Професія — футбольний тренер.

Хобі — голуби.

Улюблений колір — червоний...

Квіти — гвоздики (хоча полюбляє дарувати троянди).

Письменник — Олександр Дюма.

80-х років досить часто обігрувалася тема “щирого футболу” Едуарда Малофєєва і “тотального футболу” Валерія Лобановського...

...Малофєєв — дуже емоційна людина. І він добре себе проявив на клубному рівні. Йому в Мінську вдалося відкрити таких “зірок” радянського футболу, як Алєніков, Гуринович, Гоцманов. Але в збірній були зовсім інші принципи добору гравців. Кілька з них грали і в “Дніпрі”, де я працював головним тренером. Поступово Григорій Михайлович і мене усмівався, що в 1985-86 роках у головну команду країни прийшли київські динамівці, з гучними перемогами, своїм баченням футболу. А хто мав слухність, розсудить час. Сьогодні Малофєєв працює в Пскові. Ми інколи передзвонюємося, обмінюємося думками.

— Без сумніву, що вашим зірковим клубом стало дніпропетровське “Дніпро”. Що допомогло цій периферійній команді зайняти передові позиції в союзному чемпіонаті?

— Дніпропетровці відзначалися колективізмом. І Емець, і Жиздик зуміли об'єднати різних людей заради однієї мети. У той час у команді були і досвідчені гравці, які встигли пограти на різних рівнях і в Дніпропетровськ приїхали як на заробітки. Саме в “Дніпрі” мене чомусь почали називати “маленьким Лобановським”. З іншого боку, в команду прийшла талановита молодь, підготовлена в футбольній школі “Дніпро-75”. Зокрема, це були Протасов, Кузнецов, Литовченко, Лютий. Саме тренерському дуету — Емець і Жиздiku — ми зобов’язані гучними успіхами. Сьогодні дехто вважає, що Емець не був тренером у повному розумінні цього слова. Але, на мій погляд, він був геніальним тренером і педагогом. Спостерігаючи за грою футболістів, він завжди міг тактовно вказати на недоліки. Сьогодні так працює більшість тренерів, зокрема Лобановській.

— Без сумніву, що вашим зірковим клубом стало дніпропетровське “Дніпро”. Що допомогло цій периферійній команді зайняти передові позиції в союзному чемпіонаті?

— Дніпропетровці відзначалися колективізмом. І Емець, і Жиздик зуміли об'єднати різних людей заради однієї мети. У той час у команді були і досвідчені гравці, які встигли пограти на різних рівнях і в Дніпропетровськ приїхали як на заробітки. Саме в “Дніпрі” мене чомусь почали називати “маленьким Лобановським”. З іншого боку, в команду прийшла талановита молодь, підготовлена в футбольній школі “Дніпро-75”. Зокрема, це були Протасов, Кузнецов, Литовченко, Лютий. Саме тренерському дуету — Емець і Жиздiku — ми зобов’язані гучними успіхами. Сьогодні дехто вважає, що Емець не був тренером у повному розумінні цього слова. Але, на мій погляд, він був геніальним тренером і педагогом. Спостерігаючи за грою футболістів, він завжди міг тактовно вказати на недоліки. Сьогодні так працює більшість тренерів, зокрема Лобановській.

— Вершиною кар’єри будь-якого футболіста вважається гра за збірну країни. Вам вдалося провести цей матч?

— На жаль, він був єдиний. Саме в матчі зі збірною ФРН я отримав травму, яка була фатальною. Після цього Малофєєв ще довго надягував на місце повернення в збірну під час підготовки до Олімпіади-84. Але довелося зробити складну операцію і завершити кар’єру футболіста.

— Чи змінилося сприянняття футболу у Павлова-тренера, порівняно з Павловим-футболістом?

— Мені було легше входити в роль тренера, ніж деяким нашим футбольним зіркам. Хоча в моєму активі було зіграно більш як дві сотні матчів у вищій лізі, я вважав себе звичайним спортсменом. Комплексне розуміння футболу в мене почало складатися під час навчання і по закінченні вищої школи тренерів.

— Чим для вас було навчання у ВШ?

— Щодо Вищої школи тренерів, то для подальшої роботи я багато взяв не у “теоретіків”, а в практиків — однокурсників Петрова, Якушева, Мальцева. Хоч вони були хокеїстами, їхні величезний досвід великих спортсменів давав мені привід для роздумів. Багато цікавого я дізнявся також від хокейних метрів Тарасова та Тихонова. А ось футбольні тренери не дуже часто навідувались до нас. Та й, якщо говорити відверто, у ті роки абсолютними авторитетами для нас були лише два тренери — Лобановський і Бесков.

— Є президент клубу Григорій Суркіс, який з колегами заробляє кошти і витрачає їх на розвиток футбольного клубу. А попереднє керівництво всього-на-всього розподіляло доходи і мало думало про команду.

— В Україні почали повернутися тренери.

— Це в першу чергу пов’язано з появою грошей у футбольних клубах. Тепер можна заробляти, не віїжджаючи за кордон.

— Останнім часом чуті багато нарікань на суддівство, й до

— місто, яке повинне мати команду вищої ліги. Ця команда вже є. А коли ж єврокубки?

— Поки що про участь у таких турнірах не може бути й мови. Та й керівництво не ставить високих завдань. Для того, щоб грati в єврокубках, потрібно вирішити не тільки спортивні питання, але й багато організаційних, фінансових, господарських. На все це потрібен час і кошти.

— Ви дали “Металург” друге життя. А що вам дав “Металург”?

— Він дав мені можливість підтвердити свою кваліфікацію, я вдячний за це людям, які повірили в мене, в команду. Я просто зобов’язаний відповісти тим же.

— Може, “Металург” стане командою вашої мрії?

— Поки що ні, але з часом це можливо. Нині ми — в пошуку і становленні колективу.

— Чи є суттєва різниця між футболом 80-х, і 90-х років?

— Сьогоднішній футбол динамічніший, атлетичніший і жорсткіший. І з тими фізичними даними, які я мав, виступаючи в вищій лізі союзного чемпіонату, навряд чи пробився в основний склад команди вищої ліги.

— Робота тренера постійно пов’язана з нервовим перенапруженням. Англійці кажуть, щоб зняти стрес, потрібно виплатити цигарку, або випити чащу коняку, або провести час з гарною жінкою. Що б вибрали ви?

— Якби в мене не було сім’ї, то я б вибрал останнє. А якщо серйозно, то мені зобується негативні емоції допомагають голуби. Ви вже звернули увагу, що на нашій базі є голубник. Я кожного ранку о 8 годині приїжджаю сюди, щоб побути з моїми маленькими друзями.

**“БЕЗ СІМЇ
Я Б НІЧОГО
НЕ ДОСЯГ”**

— А яка роль сім’ї у вашому житті?

— Сім’я — це все. У мене були важкі періоди в житті. Наприклад, не міг по півроку знайти роботу. Та й під час навчання у Вищій школі тренерів ми жили на одну мою стипендію. Все це переносили разом з дружиною, яка не дорікала мені, а разом з двома дітьми справлялася з труднощами. Потрібно було мати велику мужність, щоб усе це витримати. А в Дніпропетровську Валентина працювала разом зі мною в клубі. Хоча до її працевлаштування я не мав ніякого відношення — її туди взяли Жиздик. Але тільки-но я подав у відставку, як наступного дня звільнилась й дружина. Сьогодні вона в Києві. Біляж до дорохлих дітей.

— А відстань між Києвом і Маріуполем не впливає на сімейні взаємини?

— Ні. Тим більше, що наш союз випробуваний більш ніж двадцять роками.

— Тоді яка ж роль жінки в житті футболіста і тренера?

— Недооцінюю роль дружин, дівчини не можна. Коли я б

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ДРУГА ЛІГА

23 ТУР

ГРУПА "А"

Павло ПИЛИПЧУК

з Яворова

"Карпати-2" — "Динамо-3" — 1:0 (1:0). Стадіон "Колос". 700 глядачів. 26 грудня. Суддя: Є. Геренда (Калуш) — 8,5, М. Рудницький (Івано-Франківськ) — 9, С. Миронюк (Снітин) — 9.

Делегат ФФУ: І. Пажо (Ужгород).

Лівів: Тлумак, Казимирський, Юрійчук, Іванський, Лищук, Ометюк (Личак, 68), Журавчак (Лакомський, 63), Даниловський, Кабанов (Хамулік, 89), Глушко, Товкацький (Райчук, 71).

Київ: Сухина, Сивокін (Куликівський, 46), Делска, Русин, Черник, Бараненко, Цюпик (Бобенко, 81), Пінчук (Зуевич, 81), Фомін (Карбатін, 46), Мотуз, Скоба.

Гол: Товкацький (41).

На 20-й хвилині Юрійчук не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Журавчак (10).

За дві години до початку матчу ще не було відомо, чи відбудеться гра, адже напередодні футbolisti "Карпат-2" повідомили керівництво клубу, що погодяться вийти на поле лише тоді, коли їх повернуть заборгованість по зарплаті. Перед віздом на матч у Яворів з командою зустрівся начальник Львівської залізниці Георгій Кирпа, який переконав молодих

гравців вийти на поле і пообіцяв, що заборгованість буде ліквідована.

Матч розпочався атаками киян і вже на 3-й хвилині Мотуз пробив головою по воротах львів'ян. Адже вдало зіграв Тлумак. За дві хвилини господарі поля отримали право на виконання штрафного. Ометюх зробив навісну передачу на Іванського, якому, здавалося, нічого не завадить забити гол. Але оборонці суміли в останню мить ліквідувати загрозу воротам.

На 20-й хвилині рукою у штрафному майданчику зіграв Сивокін і суддя без вагань призначив 11-метровий. Удар виконував капітан львів'ян Юрійчук, але ворот динамівців продемонстрували відмінну реакцію і відбили мяч. І все ж господарі поля пішли на перевагу, маючи перевагу в один забитий мяч. На 41-й хвилині комбінація за участю Журавчака та Іванського закінчилася точкою передачею на Товкацького. І шістнадцятирічний нападник "Карпат-2" влучно пробив головою.

У другій сороках'ятіхвилині підопічні Віктора Ходукина та Льва Броварського могли збільшити рахунок у матчі, але ударом Глушка, Кабанова та Лакомського бракувало влучності. А що ж гості? У другому таймі вони не спромоглися створити жодного небезпечноного моменту, тому перемога карпатців була заслуженою.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	V	H	P	M	O
1. Закарпаття	27	20	5	2	47	-13
2. Центментник	26	16	5	5	30	-15
3. Борисфен	26	15	7	4	28	-10
4. Газовик	26	13	5	8	33	-23
5. Динамо-3	26	13	5	8	28	-24
6. Система-Борекс	26	12	7	7	22	-18
7. Папірник	26	12	6	8	29	-23
8. Нафтогаз	27	11	6	10	22	-23
9. Карпати-2	26	11	5	10	28	-35
10. Галичина	26	9	6	11	25	-29
11. Енергетик	26	8	6	12	18	-28
12. ФК Калуш	26	6	7	13	18	-41
13. Верес	26	5	3	18	10	-45
14. Кристал	28	5	1	22	14	-18
15. Гарай	28	2	4	22	9	-16

Стадіон "Шахтар". 1200 глядачів. 35 гра- дусів.
Судді: В. Хромей — 8,5, О. Діденко — 9, О. Шост (усі — Луганськ) — 9.
Делегат ФФУ: А. Кеслюка (Павлоград).
Горлівка: Мисников, Слабяк (Діденко, 80), Хміль, Лиженков (Вікентьев, 82), Резник, Ма- раков (Алатенко, 80), Грачов (Ворников, 76), Гатилов, Скляров, Пономарьов (Вовк, 70), Ба- харев.
Запоріжжя: В. Олійник, Прохоров, Ко- вальков, Антонюк, Монахов, Мельник, Коз- ленко, Кравченко, С. Коваленко, Батраченко, Ілляшов.
Голи: Пономарьов (55, 66), Вовк (78).

Стадіон "Шахтар". 1200 глядачів. 35 гра-
дусів.

Судді: В. Хромей — 8,5, О. Діденко — 9,
О. Шост (усі — Луганськ) — 9.

Делегат ФФУ: А. Кеслюка (Павлоград).

Горлівка: Мисников, Слабяк (Діденко, 80),
Хміль, Лиженков (Вікентьев, 82), Резник, Ма-
раков (Алатенко, 80), Грачов (Ворников, 76),
Гатилов, Скляров, Пономарьов (Вовк, 70), Ба-
харев.

Запоріжжя: В. Олійник, Прохоров, Ко-
вальков, Антонюк, Монахов, Мельник, Коз-
ленко, Кравченко, С. Коваленко, Батраченко,
Ілляшов.

Голи: Пономарьов (55, 66), Вовк (78).

Валентин ФЕДОРЕНКО з Куп'янська

"Оскіл" — "Ворскла-2" — 2:0 (0:0). Стадіон "Оскіл". 2000 глядачів. 32 гра-
дусів.

Судді: О. Зубарев (Слов'янськ) — 8,4, Р.
Дадов — 8, І. Комаревич (обидва — Донецьк)
— 8.

Делегат ФФУ: В. Безрук (Луганськ).

Куп'янськ: Виськоватов, Радзієвський,
Осьмачко, Загоруко, Бугрим, Вонзій, Муко-
зов, Григоров, Стремоухов (Калымус, 75), Та-
бачун, Покуса (Голобородко, 46).

Полтава: Богодєлов, Федоришин, Дичко,
Блохін, Берун, Краснопорев, Медведєв, Му-
солін, Белаков, Гребенюк, Стасовський.

Голи: Возний (81), Голобородко (89).

Попередження: Блохін (41), Берун (67),
Голобородко (86), Стасовський (59).

Вилучення: Стасовський (72).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	V	H	P	M	O
1. Оболонь-ППО	25	19	4	2	42	-18
2. Зоря	25	17	2	6	52	-16
3. Металіст-2	25	15	3	7	26	-18
4. Ворскла-2	25	15	2	8	33	-31
5. Електрон	25	14	4	7	21	-22
6. Оскіл	25	13	7	5	35	-20
7. Дніпро-2	25	13	4	8	21	-22
8. Металург-2	26	11	6	9	30	-33
9. Авангард	25	11	1	13	16	-38
10. ФК Миргород	25	8	3	14	12	-26
11. Шахтар Г	25	8	3	14	17	-36
12. Металург	26	5	2	19	26	-17
13. Шахтар С	26	2	1	23	5	-25
14. ВПС	26	1	2	23	4	-20

Примітка. На команди "Верес", "Кристал", "Гарай" накладено штраф і знято 6 очок через заборгованість по членських внесках у ПФЛ.

Команди "Кристал" та "Гарай" зняти з розіграшу першості (в іграх із суперником у другому колі їм зараховано поразки — -+).

Судді: О. Зубарев (Слов'янськ) — 8,4, Р.
Дадов — 8, І. Комаревич (обидва — Донецьк)
— 8.

Делегат ФФУ: В. Безрук (Луганськ).

Куп'янськ: Виськоватов, Радзієвський,
Осьмачко, Загоруко, Бугрим, Вонзій, Муко-
зов, Григоров, Стремоухов (Калымус, 75), Та-
бачун, Покуса (Голобородко, 46).

Аматори ж, виявивши непогану тактичну підготовку, помітно поступалися професіоналам у технічному оснащенні. А після першви, дещо перебудувавши свої атакуючі лави, вони стали турбувати Юрія Овчарова. На 52-й хвилині відзначився вже Стародубовський, що відбив пенальті, пробітий Софілканичем. Та вже на 81-й хвилині, добивши мяча, що майже потрапив у ворота після потужного удара Андрія Ткачука. Коли ж наставники команд ввели в дію свій резерв, гра зовсім відривалася, а молодому голкіперу поліяні Михайлу Примаку довелося-таки діставати "смугастого" із сітки. Та відзначився від зіткнення з відставником команди воротаром Овчаровим, що відбив пенальті, пробітий Софілканом. Активно діяв ветеран команди Валерій Софілканіч і на 25-й хвилині він вдало прострілив вздовж воріт суперників. Щоправда, по центру трохи не встиг до мяча Паршин, але ліворуч набігав Козакевич і здавав потужний удар — 2:0.

Менш досвідчені гости першій небезпечний момент біля воріт господарів створили лише на 27-й хвилині — це Петриченко, "вікравши" мяча у Самардака, пробив у біляній кут воріт, але вправно зіграв Гончаров. І тут же виникла "оборотка", завершував яку Павло Паршин. Та на заваді йому став голкіпер Стародубовський. Не вдалося Павло забити гол і на 34-й хвилині, та першим біля мяча, що відскочив од оборонця гостей, опинився Софілканіч. Рахунок став — 3:0.

Знову до Житомира завітала збірна України, цього разу аматорська. Та якщо на матчі з "молодіжкою" практично був аншлаг, подивитися ж на аматорів зібралися лише 1000 вболівальників. Не останній роль у цьому зіграла, мабуть, кінцівка попередньої гри, коли заради моральної підтримки підопічних В. Колотова було пропущено два нескладні мячі. (Та, як з'ясувалося, у Вірменії ця жертва була даремною).

Тож із командою Ю. Кovalя вирішено було грati з повною віддачею і новий перегляд "молодняку" не робити.

Куп'янськ: Самардак (20), Козакевич (25), Софілканіч (34, 81), Дамін (85), Паршин (90).

На 52-й хвилині Софілканіч не реалізував пенальті.

І знову до Житомира завітала збірна України, цього разу аматорська. Та якщо на матчі з "молодіжкою" практично був аншлаг, подивитися ж на аматорів зібралися лише 1000 вболівальників. Не останній роль у цьому зіграла, мабуть, кінцівка попередньої гри, коли заради моральної підтримки підопічних В. Колотова було пропущено два нескладні мячі. (Та, як з'ясувалося, у Вірменії ця жертва була даремною).

ЗАГАДКИ БАЛКАНСЬКИХ КАР'ЄРІВ

"Црвена Звезда" — володар Кубка чемпіонів-91.

Більше двох місяців тривало військове протистояння. Практично всі сфери діяльності зазнали важких втрат. Сьогодні ми робимо огляд розвитку подій стосовно футболу Югославії, адже "ювелірно точні" удари НАТО не обминули такі "важливі військові об'єкти", як стадіони та клуби.

ШТРАФНИЙ УДАР МИХАЙЛОВИЧА

Після первого збитого літака-невидимки F-117-а югослави навіть жартували: "Це Синіша Михайлович пробив штрафний і поцілив у літак".

Футболісти країни і легіонери, що виступають у закордонних клубах, відразу ж

та баскетболіста з NBA Владе Дівача. Обидва представники Югославії висловили сподівання на якнайшвидше припинення конфлікту. Зокрема, Тана сказав: "Я глибоко переконаний, що дві мої країни — Югославія та США — будуть партнерами, а не ворогами". Тим часом "Црвена Звезда" випустила плакат із засудженням агресії.

висловили солідарність з батьківщиною. Багато з них відмовлялося грати за клуби країн — членів НАТО, інші виходили на поле з чорними пов'язками на рукавах. Гравець "Лаціо" Синіша Михайлович зробив офіційний візит до італійського уряду.

4 квітня в столиці країни Белграді відбувся перший футбольний матч в умовах війни. "Црвена Звезда" зустрічалася із зіркою одного з районів міста. Гра відбулася на мальовничому стадіоні місцевого "Гайдука". За грою спостерігало 5000 глядачів. Представник елітного дівізіону переміг — 2:1.

Через два дні відбувся перший міжнародний матч в умовах війни. До Белграда приїхав афінський АЕК. Таким чином греки хотіли висловити свою підтримку югославським спортсменам. При 10000 глядачах зустрілися АЕК і місцевий "Партизан", один з найвідоміших югославських клубів, п'ятнадцятиразовий чемпіон країни.

14 квітня югославські спортсмени заснували фонд, мета якого — допомога жертвам війни. Презентація фонду відбулася в приміщенні столичного готелю "Інтерконтиненталь".

У понеділок, 19 квітня, в Голлівуді відбулася прес-конференція за участі члена прес-комітету УЄФА Дані Тана

ЄВРОПА НЕ ЗАПРОВАДЖУЄ САНКЦІЙ СТОСОВНО ЮГОСЛАВІЇ

Югославська спортивна газета "Журнал" опублікувала цитати провідних європейських видань стосовно подій на Балканах. Журналісти з l'Eguipe, Frankfurter Allgemeine, El País, Marca, Figaro та багатьох інших видань закликали припинити агресію.

Черговою жертвою війни став колишній

гравець клубу "Чукарички" Ненад Ніколич. Він загинув 30 квітня під час бомбардування в центрі Белграда штабу югославської армії. Після першої хвилі ударів Ніколич кинувся допомагати пораненим, але через кілька хвилин наступна хвилі атаки знищила все живе навколо.

Тим часом надійшло важливе повідомлення зі штабу-квартири УЄФА. Ця вликова організація прийняла рішення не позбавляти югославів права участі у відбірковому турнірі Євро-2000. При цьому, домашні матчі балканці мають проводити на нейтральній території. Греки відразу ж запропонували стадіон клубу ПАОК із Салонік для проведення матчу Югославія — Мальта.

Команду "Радничі" з міста Ніш запрошено на Кипр. Футболісти зіграли кілька товариських матчів і вирішили залишитися на острові до кінця воєнних дій. Під час одного з перших бомбардувань Ніш було поранено гравця команди, котрий тренувався на полі.

14 травня Асоціація футболу Югославії вирішила призупинити чемпіонат на кубок країни. У разі допуску клубів до участі в єврокубках вирішено делегувати представників, згідно з іхнім турнірним становищем на момент зупинки турніру. Значно пошкоджено приміщення футбольного клубу "Радничі" з міста Крагуєвач. Керівництво клубу вирішило відмовитися од усіх запланованих раніше заходів.

БЛАГОДІЙНІСТЬ ЗАРАДИ МИРУ

17 травня в Белграді відбувся футбольний міні-турнір антивійської спрямованості. У змаганнях взяли участь вісім юніорських команд столичних клубів. Найцікавішою подією став матч між об'єднаною командою ветеранів "Црвени Звезда" і "Партизана" та об'єднаною командою ВПС і військ ППО армії Югославії. Перемогу святали ветерани, що перегралі військових з рахунком 2:1. На матчі були присутні 1000 глядачів.

Незважаючи на зупинку офіційних змагань, чимало команд продовжило сезон у багатьох благодійних турнірах та беручи участь у товариських матчах. Зокрема, відбувся турнір "Мир-99". Переможцем став клуб першого дивізіону "Будучност" з Підгориці.

18 травня керівники югославського футболу заявили про проведення повномасштабної підготовки до відбіркових матчів Євро-2000. Вони остаточно відповіли всі питання стосовно проведення в Греції матчу Югославія — Мальта й вирушили в Ірландію, дорогою до якої генеральний секретар Асоціації футболу Югославії Булатаович та головний тренер збірної Живадинович завітали до Бірмінгема на фінал Кубка УЄФА, оскальки кілька членів національної команди мали бути задіяніми в тій грі.

Володар Кубка європейських чемпіонів 1991 року белградська "Црвена Звезда" здійснила благодійний тур по країні. Команда відвідувала міста, що найбільше постраждали від бомбардувань.

19 травня відбулася низка благодійних матчів. Зокрема, "Црвена Звезда" передграє клуб "Радничі" з Нової Белграда — 4:0. Команда "Войводина" з Нової Сада виграла у "Кікінди" — 5:0. У Крагуєвачі команда "Застава" переграла боснійський "Фамос". "Застава" є клубом одноіменного автомобільного заводу, котрий було повністю знищено бомбардуваннями.

Анівади НАТО по телестанціях позбавили югославських уболівальників можливості побачити фінальні матчи європейських турнірів.

20 травня на Кипр клуб "Радничі" з Ніша взяв участь в антивійськовому марші. Загалом 20000 людей зібралися висловити свою позицію.

26 травня, після чергового нальоту ав-

вити свій протест агресії на Балканах. Тренер бельградського "Партизана" Тумбакович заявив про зміни графіка тренувань клубу. Наставник команди висловив сподівання все-таки провести кілька контролючих матчів.

Тим часом молодіжна збірна країни продовжувала готовуватися до відповідальних матчів на євроарені. У ході підготовки молодіжка переграла кілька клубів країни.

Незважаючи на бомбові удари НАТО в країні тривають благодійні антивійськові турніри. Тим часом півфіналісти Кубка Югославії "Обілич", "Партизан", "Црвена

Звіті НАТО, було знищено кілька баз югославських клубів. Цього разу жертвами виявилися клуби нижчих дивізіонів.

КУБОК КРАЇНИ ВІДБУДЕТЬСЯ

Готуючи матеріал, я зателефонував до Белграда в Асоціацію футболу Югославії. Секретар асоціації повідомив, що чемпіонат країни не буде продовжено. На томісткі кубок країни має дійти свого логічного кінця. Турнір було зупинено, коли залишалося провести півфінали, в яких

"Црвена Звезда" та "Войводина" висловили сподівання розіграти трофей після закінчення війни.

Молодіжна та національна збірні країни провели тренувальний збір у Салоніках, на прохання надати інформацію про вплив війни на футбольне господарство країни, секретар відповів, що залежалося до Інтернету. На питання про наявність в югославських клубах українських футболістів відповідь була заперечена.

Підготував Олег СИВАК.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

	I	V	H	P	M	O
1. Партизан	24	21	3	0	59-11	66
2. Обілич	24	20	4	0	61-9	64
3. Црвена Звезда	24	15	6	3	54-18	51
4. Войводина	24	13	3	8	45-22	42
5. Рад	24	11	7	6	26-26	40
6. Пролетер	24	10	5	9	29-29	35
7. Гайдук	24	9	5	10	27-28	32
8. ОФК	24	8	7	9	35-39	31
9. Сартід	24	7	9	8	24-27	30
10. Радничі К	24	9	3	12	33-43	30
11. Міліціонар	24	8	5	11	39-39	29
12. Земун	24	9	1	14	30-47	28
13. Железник	24	7	5	12	29-43	26
14. Будучност	24	7	5	12	28-42	26
15. Могрен	24	4	8	12	18-42	20
16. Радничі Н	24	7	13	21-44	19	
17. Пріштина	24	5	3	16	25-49	18
18. Спартак	24	6	0	18	33-58	18

На світових меридіонах

ПРЕЗИДЕНТ КЛУБУ — ВІЙСЬКОВИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ

Керівництво європейського футболу ухвалило низку важливих рішень стосовно єврокубків. УЄФА позбавило чемпіона Польщі краківську "Віслу" права виступати в Лізі чемпіонів. На рішення впливну інцидент, що стався під час минулорічного осіннього матчу "Віслі" — "Парма". Тоді один з уболівальників польського клубу кинув пікін у гравця "Парми" Діно Баджо. Тепер країну в Лізі чемпіонів репрезентуватиме другий призер чемпіонату клуб "Відзев".

Натомість югославські клуби стартиватимуть у євротурнірах. У Лізі чемпіонів гратиме бельградський "Партизан". Клуб займає перший рядок на момент зупинки чемпіонату Югославії. Минулорічний чемпіон країни столичної "Обілич" позбавлений права участі в Кубку УЄФА. Європейські футбольні функціонери звинувачують президента клубу Желько Ражднатовича у воєнних злочинах. У Кубку УЄФА Югославію репрезентуватимуть "Црвена Звезда" та "Войводина".

Клуби Боснії та Герцеговини не до-

пушчени до участі в престижних змаганнях. Річ у тому, що в країні не існує єдиного чемпіонату. Натомість є три різні ліги: сербська, мусульманська та хорватська. Саме клуби двох останніх ліг мали розігрувати між собою путівки до єврокубків. Але на заваді стали етнічні проблеми. Керівники ліг не дійшли консенсусу щодо місця проведення матчу плей-офф. Визначено нову дату проведення відбіркового матчу Євро-2000 Шотландія — Боснія, що мав відбутися 27 березня. Планувалося провести гру на початку серпня, але за вимогою шотландців матч перенесено на 5 жовтня.

ЗА ЩО БОРОЛИСЬ...

Ще на початку кризи в Югославії ірландці вимагали анулювати матч Югославія — Ірландія і переграти його на нейтральному полі. Ірландці нікак не хотіли змиріти з поразкою. УЄФА була непохідною. Тоді ірландці спробували використати собі на користь повторний матч у себе на батьківщині. На прохання Футбольної асоціації країни уряд не видав візіні візіославів. Більше того, ірландці вимагали застосувати санкції стосовно балканців, аж до повної дискваліфікації. Але цього разу УЄФА не поступилася. Навпаки, впли-

ВІРМЕНИ ВІДМОВИЛИ ФРАНЦУЗАМ

Цілком можливо, що збірна Франції побоюється повторити "досягнення" украйнців у Вірменії, тому її пропонує провести матч відбіркового циклу

— Сашко, коли ти вперше відчув себе фахівцем у футболі?

— Знаєш, цікавою для всіх була б відповідь, що відчуває я відчуває себе фахівцем у день народження. Але тоді, 10 лютого 1975 року, я ще не зінав, що таке футбол. Інша справа, що цікавлює цим видом спорту я змалку. Як і в багатьох, уперше в моїй свідомості футбол з'явився завдяки екранові телевізору. Батько й дідуся сиділи біля нього, хвилювалися, щось вигукавали — і я, бігаючи під столом, мімокшт придавлявся до екрану, розуміючи, що там демонструється щось цікаве. У нашій родині неможливо було не захочатися в футбол, оскільки існувало неписане правило: коли чоловіки дивляться гру, жінки мусять залишити в спокої іх, і телевізор.

Дитяче захоплення футболом як видовищем спричинило поступовий переход до заняття футбольною статистикою: я мав зошит, в якому записував склади команд, коментарі до матчів, й, до того ж, читав багату літературу з історії цього виду спорту. Отже, десь у 12 років вже мав у родині певний авторитет як фахівець з історії та статистики. Суперечки батька з дідусем чи хрещеним батьком часто завершувалися тим, що якусь інформацію з'ясували в мене. Либільно, саме тоді я вперше відчув себе фахівцем, з думкою якого рахуються.

— Колись ти казав, що була ще одна причина, яка зв'язала тебе з футболом.

— Маєш на увазі батька? Так, він грав у футбол на досить високому рівні — за львівський СКА. Подавав непогані надії — його запрошували до «Спартака» з Орджонікідзе та московського ЦСКА, але він відмовився, мріючи грата за київське «Динамо». Львівський СКА тоді грав у першій лізі, й найвидовищнішими завдяки були «дербі» двох команд мого рідного міста — СКА й «Карпат». Але, на жаль, саме в одному з таких «дербі» мій батько в 20-річному віці отримав травму меніска. Травма надто важка — навіть у 90-х в аналогічному випадку не вилікували Ван Бастена, а в ті часи це був безумовний хрест на кар'єрі.

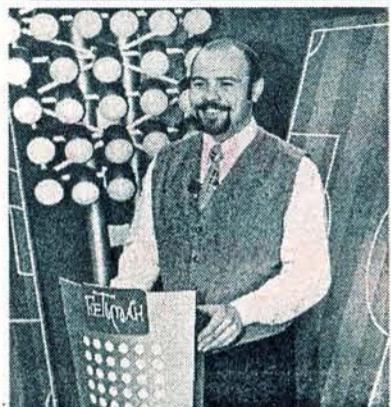
Проте залишилося головне — батько знову засередини, й спілкування з ним додало мені інформації, якої бракував багатом. Сьогодні я чую, що чудово коментувати футбольні матчи Маслаченко, адже він у футболі все життя. Цього немає ні в кого з наших фахівців. До того ж, складність ситуації України в тому, що більшість людей футболу не володіє українською. Це велими прикро, оскільки коментарі фахівців завжди вагоміш за коментарі журналіста. Але й журналістів потрібно заглиблюватися у футбол, сприймати його не очима вболівальника — ось у цьому мені допоміг батько.

— Чи не було бажання продов-

жити батьківський шлях — самому вийти на поле?

— Хіба є хлопець, який не мріяв бути футbolistom?! Я — не виняток. Але дитиною я був хворобливо, мене навіть до Криму возили на лікування. Зрозуміло, батьки побоювалися налаштовувати мене на серйозне життя в футболі, яке пов'язане з великими на- вантаженнями. Правда, в старших класах я грав у футбол, навіть займався в футбольному гуртку, але це було не- серйозно, та запізно.

Знайомство зближка

Олександр ГЛІВІНСЬКИЙ:

“ПЕРЕДАЮЧИ ЗІ “СТАД ДЕ ФРАНС”, Я ВИПАДКОВО ГЛЯНУВ НА ПОЛЕ...”

Професіоналом бути мало. Якщо ти зробиш свою справу професійно, вона буде якісною — і не більше. Треба бути її ентузіастом, який постійно намагається щось поліпшити — іноді навіть ризикуючи. Саме так працюють нині в «Футболі від УТН». Саме таким є ведучий програми Олександр ГЛІВІНСЬКИЙ.

Звідки беруться ентузіасти? Я вже не вперше розмовляю із Сашком, тому знаю — будь-яка сторінка його життя пов'язана з футболом. Футбол постійно був певною частиною життя, щоб зрештою стати майже життям. Може здатися, що в біографії Олександра Глівінського немає нічого незвичайного. Але й сам Сашко не вважає себе незвичайною людиною. І, що головне, він залишається незмінним і перед об'єктивом телекамери, коли на телекрані з'являється ведучий «Футболу від УТН» — той самий Сашко Глівінський, якого я добре знаю.

— І ти обрав журналістський шлях?

— Так. Чому саме — не знаю, адже журналістів у родині не було. Я полюбляв мандрувати й прорахував так — якщо журналіст, то обов'язково мандрує. Перші замітки написав у старших класах — правда, не про футбол. Після школи вступив на журналістський факультет Львівського університету й, ставши позаштатним дописувачем однієї з місцевих газет, почав писати про спорт. А про футбол уперше я написав після фінального матчу дебютного чемпіонату України, що проходив у Львові. Грали «Динамо» й «Таврія», і більшість львів'ян (у тому числі й я) вболівали за «Динамо». Але цей матч став гарним прикладом того, як команда, що має мінімум шансів, може дочекатися своєї міті й створити диво.

Аналогічного дива я чекав нинішнього року від «Карпат». «Карпати» — це команда, за яку я вболіваю, і

іноді навіть не на користь іншим спортивам. У 18-річному віці я потрапив на львівське державне радіо, яке в той час суттєво змінювалося й потребувало нових кадрів. Тема спорту була зовсім не розвинута, і я взяв її у власні руки. Уже невдовзі почав після кожного домашнього матчу «Карпат» робити репортажі, де були й коментарі фахівців, й інтерв'ю з гравцями — як господарями, так і гостями.

На державному радіо працював близько трохи років, доки не була створена радіостанція «Незалежність», яка виходила в FM-діапазоні. Тут я вже був програмним директором, тобто займався будуванням усієї мережі програм. І ось тоді вперше спробував вести репортаж безпосередньо зі стадіону, на якому проходить матч. Під час цих спроб я зрозумів головне — для того, щоб бути цікавим для слухачів (пізніше — для глядачів), треба говорити чітко, лаконічно та динамічно. Останнім львівським етапом була

верситет, і вже наприкінці року отримав запрошення з радіо «Лідер» пірейти працювати до них.

Це була знову робота з новинами, серед яких, зрозуміло, футбол займає не останнє місце. Але тут працювати довелося лише місяць: раптом мої колеги з телебачення розповіли про зміни, що тривають у «Футболі від УТН». Сказали, що там потрібні журналісти й, можливо, ведучий. Я прийшов на першу післяріздня летючку й одразу потрапив у течію цих змін. Мас-медіа в нас зараз бурхливо розвивається, і ідея, що народжуються, настільки швидко втілюється в життя, що подих захоплює. Сергій Бондаренко в той час, після двох років роботи ведучим, мав велике бажання поїздити по Україні, зближка побачити життя в «Карпатах», «Кривбасі» чи «Металісті». Ось та його бажання співпало з місцем появи, і я став ведучим програми. З того часу футбол — це все мое життя. Іноді займаєсь

іншими видами спорту — для «УТН-спорт», але це — незначна частка моєї роботи.

— Який репортаж за час роботи в «Футболі від УТН» вважаєш найбільш цікавим?

— Останнім часом ми застосовуємо передматчеві включення зі стадіонів, під час яких маємо змогу розповісти про склади команд та новини, які «блукають» у журналістському середовищі. Робили ми їх з Києва, Мадрида та Мюнхена. Але найнестандартніший випадок був у Паріжі. По-перше, вже сама атмосфера стадіону, на якому грався фінал чемпіонату світу, мене вразила. По-друге, я вже мав на руках склади команд, які потрібно було передати під час включення. І ось, за кілька секунд до вмікання камери, я випадково обернувся на поле, куди тільки-но вийшли наші хлопці, й побачив, що склад не відповідає дійсності. На щастя, було ще трохи часу зорієнтуватися й довести нашим глядачам, що французькі журналісти помилилися. Але все вирішували секунди.

— Другий напрямок діяльності, окрім репортажу, — інтерв'ю. Хто був найцікавішим співрозмовником?

— Це було зовсім недавно — після фінального матчу Ліги чемпіонів у Барселоні. Ліга лігою, а не побувати в місцевому клубі — «Барселоні» — було б грі. Дізналися, що напередодні гри з «Атлетиком» буде пресконференція Ван Гаала й завітали на неї. Спочатку розмова йшла іспанською, ми нічого не розуміли, тому просили дозвіл по закінченні пресконференції ексклюзивно задати кілька питань англійською. Ось я підійшов і запитав, чи не є для вас моральною проблемою, що в «Барсі» надто багато іспанців... Розмова була цікавою й корисною: Ван Гааль — фахівець з ім'ям. А ще — західні тренери більш відкриті, ніж наші. Невеличкі розмови мав з такими легендами, як Маттеус та Беккенбауер.

— А що ж наші?

— Чудово вдається співпрацювати з Йохефом Сабо, який, наприклад, після домашньої зустрічі з «Байєром» дав ексклюзивне інтерв'ю. На жаль, майже неможливо дістати згоду на розмову з Валерієм Лобановським. Ось я це було б інтерв'ю!

— Чи є в тебе мрія, яку ти поки що здійснити не в змозі?

— Є багато задумів, які не можу реалізувати через брак часу, відведеного на програмні програми. Нині ми йдемо до того, щоб національний чемпіонат відокремити від «Футболу від УТН» — тоді буде зможна застосувати багато нового. А мета поки що далека — це створення в Україні власного спортивного канала. Це було б чудово!

Розмову вів
Дмитро КОРОТКОВ.

СЕРДА — 23 ЧЕРВНЯ

НТВ
19.00 Чемпіонат Росії. «Зеніт» — «Локомотив» (Москва).
РТР
16.55 Чемпіонат Росії. ЦСКА — «Сатурн».

ЄВРОСПОРТ

11.00, 18.30 Кубок світу серед жінок.

ЧЕТВЕРГ — 24 ЧЕРВНЯ

ЄВРОСПОРТ

11.00 Міжнародний турнір.

21.00 Кубок світу серед жінок.

ТВ-ЦЕНТР

14.30 «Футбол у діалогах».

П'ЯТНИЦЯ — 25 ЧЕРВНЯ

УТ-1

22.00 «Футбол-ретро».

НТВ

16.55 «Футбольний клуб».

ЄВРОСПОРТ

10.30, 18.30, 22.00 Кубок світу серед жінок.

СУБОТА — 26 ЧЕРВНЯ

УТ-2

12.10 «Спортивний канал».

ТНТ
14.30 «Європейський футбольний тиждень».

ТВ-ЦЕНТР

13.10 «Футбол у діалогах».

ЄВРОСПОРТ

19.00 Кубок світу серед жінок.

НЕДІЛЯ — 27 ЧЕРВНЯ

УТ-1

19.15 «Європейський футбол».

УТ-2

12.00 «Спортивний канал».

ТНТ

15.30 «Світовий футбол».

НТВ

15.30 Чемпіонат Росії. «Локомотив» (Москва) — «Спартак».

0.30 «Футбольний клуб».

РТР

16.55 Чемпіонат Росії. «Динамо» — «Зеніт».

ЄВРОСПОРТ

15.00 Кубок світу серед жінок.

Футбол від УТН
— Чемпіонат України. Огляд 29 туру і перенесених матчів вищої ліги.

— Звіт спеціального кореспондента «Футболу від УТН» Сергія Бондаренка про матч в Івано-Франківську — «Прикарпаття» — «Металург» Зп. — Найкращі голи чемпіонату України. — Калейдоскоп подій. — Флеш-новини.

Учасники «С